

ХП.

Смърть на Іакова.

Болѣстѣта на старецѣтъ начина да ся показва по тѣжка. Марія отыде въ Ерлаврона гдѣто ся намираше помѣстната църква на сельщината на елкітъ, и извѣсти на викарнійатъ священникъ опасността въ който ся намираше отецатъ. Священникѣтъ добръ и благоговѣиѣнъ духовникъ, побърза да изпълни длѣжность тѣ си. Правяше на Іакова чести поощеніята, гледаше го катому приказваше всякогда добродѣтельны примѣры съ цѣль да утѣши Марііѣ. Единъ день намѣри добрыйатъ старецъ въ голѣмо безсиліе и тогава Іаковъ удѣжи Марііѣ за да излѣзимало отъ стаята му, като приложе че жѣлае да ся разговорѣ съ духовникѣтъ. Подиръ свръшваніето на разговорѣтъ тоя Марія влезе пакъ при отецаѣ си, който ѣ каза:

« Чадомое, приготвлявамъ ся да прибавя заповѣдь въ подлозитѣна съчувствіето си, и утрѣ рано ако ще Богъ, ще ся причиста съ святогѣ тайнство отъ рацѣтъ на достойныйатъ ни пастыртъ. »

Отъ тія думы Марія усѣти очитѣ си изпѣлнены отъ слезы като помысли че конецѣтъ на